ऐतरेयब्राह्मणे पंचमपंचिका १७, १८. १२५

शस्यंते त्रेष्ट्रभानि च जागतानि च. मिथुनं वे पशवः पशवच्छंदोमाः पश्चनामवरुध्यै.तत्सिवतुर्वणीमहे, उद्या नो देव सवितरिति वैश्वदेवस्य मितपदन्चरौ राथंतरे उहानि सप्तमे उहानि सप्तमस्यान्हो रूपं. अभि त्वा देव सवितरिति सावित्रं. यद्दाव प्रीते तदभीति सप्तमे उहिन सप्तम-स्यान्हो रूपं. मेतां यज्ञस्य शंभुवेति द्यावापृथिवीयं. मेति सप्तमे उहनि सप्तमस्यान्हो रूपम्. अयं देवाय जन्मन इत्यार्भवं जातवत् सप्तमे उहानि सप्तमस्यान्हो रूपम्.आयाहि वनसा सहिति द्विपदाः शंसति. द्विपादै पुरुषश्चत्रष्पादाः पश्चवः पश्चव्छंदोमाः पश्चनामवरुध्ये तद्यद् द्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्दिमतिष्ठं चतुष्पात्सु पश्षु मतिष्ठापयाते. एभि-रमे दुवो गिर इति वैश्वदेवमेति सप्तमे उहिन सप्तमस्यान्हो रूपं. तान्यु गायत्राणि गायत्रतृतीयसवन एष त्र्यहो. वैश्वानरो अजीजनदित्या-मिमारु तस्य प्रतिपज्जातवत् सप्तमे उहानि सप्तमस्यान्हो रूपं. पयद-स्त्रिष्टुभिमाषामिति मारुतं. येति सप्तमे उहानि सप्तमस्यान्हो रूपं. जातवेदसे सुनवाम सोमामिति जातवेदस्याच्युता. दूतं वो विश्ववेद-समिति जातवेदस्यमिनिरुक्तं सप्तमे उहिन सप्तमस्यान्हो रूपं तान्यु गायत्राणि गायत्रतृतीयसवन एष त्र्यहः ॥ १७॥

यहै नेति न पेति यित्थतं तदष्टमस्यान्हो रूपं यथ्येव हितीय-महस्तदेवैत सुनर्यदष्टमं यदूर्ध्व बद्याति वद्यदं तर्व बहुषण्व बद् वृधन्व-द्यादि हूतव बद्युनर्व बस्तुर्व बद्दे तियस्यान्हो रूपमेतानि वा अष्टम-स्यान्हो रूपाणि अभिवो देवमिमिभिः सजीषा इत्यष्टमस्यान्ह आज्यं भवति द्वयग्न्यष्टमे उहन्यष्टमस्यान्हो रूपं तदु त्रेष्टुभं त्रिष्टुप्पातः सवन एष त्र्यहः कुविदंग नमसा ये वृधासः, पीवो अन्नां रिय-वृधः सुमेधा, उछनुषसः सुदिना अरिपा, उद्यांता दूता नदभाय गोपा,

11*